

18

משפטים Mishpatim

Exodus 21:1-24:18

21

- 1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: 1 These are the rules that you shall set before them:
- 2 תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובלבד יצא לחפשי חנם: 2 When you acquire a Hebrew slave, that person shall serve six years—and shall go free in the seventh year, without payment.
- 3 אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 3 If [a male slave] came single, he shall leave single; if he had a wife, his wife shall leave with him.
- 4 אם-בגפו יבא בגפו יצא בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו והוא יצא בגפו: 4 If his master gave him a wife, and she has borne him children, the wife and her children shall belong to the master, and he shall leave alone.
- 5 העבד אלהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני לא יצא חפשי: 5 But if the slave declares, “I love my master, and my wife and children: I do not wish to go free,”
- 6 אלהמזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם: 6 his master shall take him before God.*before God Others “to the judges.” He shall be brought to the door or the doorpost, and his master shall pierce his ear with an awl; and he shall then remain his master’s slave for life.
- 7 וכי-מכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 7 When a parent*parent More precisely, “[salient] participant [in the situation],” which would include the girl’s mother; cf. 2 Kings 4.1. Trad. “man.” See the Dictionary under ’ish. sells a daughter as a slave, she shall not go free as other slaves do.
- 8 (לא) יעדה והפדה לעם נכרי לא-ימשל למכרה בגדו-בה: 8 If she proves to be displeasing to her master, who designated her for himself, he must let her be redeemed; he shall not have the right to sell her to outsiders, since he broke faith with her.
- 9 ואם-לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה: 9 And if the master designated her for a son, he shall deal with her as is the practice with free maidens.
- 10 אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 10 If he takes another [into the household as his wife], he must not withhold from this one her food, her clothing, or her conjugal rights.*conjugal rights Or “ointments.”
- 11 ואם-שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 11 If he fails her in these three ways, she shall go free, without payment.
- 12 מכה איש ומת מות יומת: 12 One who fatally strikes another party shall be put to death.

- 13 If [a man]*[a man] Like all ancient Near Eastern law collections, the Torah's laws are illustrative rather than comprehensive. Its asylum schema does not appear to treat the case of a woman who kills someone, which would have been more complicated. did so but not by design—it came about by an act of God—I will assign you a place to which he can flee.
- 14 When one party schemes against another and kills through treachery, you shall take that person from My very altar to be put to death.
- 15 One who strikes one's father or mother shall be put to death.
- 16 One who kidnaps another party—whether having sold or still holding the victim—shall be put to death.
- 17 One who insults*insults Or “reviles.” one's father or mother shall be put to death.
- 18 When [two] parties quarrel and one strikes the other with stone or fist, and the victim does not die but has to take to bed.
- 19 if that victim then gets up and walks outdoors upon a staff, the assailant shall go unpunished—except for paying for the idleness and the cure.
- 20 When a slave-owning party strikes a slave, male or female, with a rod, who dies there and then,*there and then Lit. “under his hand.” this must be avenged.
- 21 But if the victim survives a day or two, this is not to be avenged, since the one is the other's property.
- 22 When [two or more] parties fight, and one of them pushes a pregnant woman and a miscarriage results, but no other damage ensues, the one responsible*the one responsible Heb. “he.” shall be fined according as the woman's husband may exact, the payment to be based on reckoning.*on reckoning Others “as the judges determine.”
- 23 But if other damage ensues, the penalty shall be life for life,
- 24 eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot,
- 25 burn for burn, wound for wound, bruise for bruise.
- וְהָאֱלֹהִים אֵינָהּ לִידּוֹ וְשִׁמְתִּי לָךְ מִלּוּם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה:
וְאֲשֶׁר לֹא צִדָּה
- אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהִרְגּוֹ בְּעֶרְמָה מִמֶּנּוּ מִזִּבְחִי תִקַּחנִי לְמוֹת:
וּכְיִידּוֹ
- וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:
- וְגִנָּב אִישׁ וּמִכְרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת:
- וּמִקֵּלל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:
- וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אَوْ בְּאֶגְרֵף וְלֹא יָמוּת וְנִפְלַל לַמִּשְׁכָּב:
וּכְיִידּוֹ וְנִרְיָבֵן אֲנָשִׁים
- עַל־מִשְׁעָנָתוֹ וְנָקָה הַמִּכָּה רַק שִׁבְתָּהּ יָתֵן וּרְפָא יִרְפָּא:
אִם־יָקִים וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ
- אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אَوْ אֶת־אִמּוֹתָיו בַּשֶּׁבֶט וּמָת תָּחַת יָדוֹ נָקָם יִנָּקֶם:
וּכְיִידּוֹ
- אֶךְ אִם־יִחְיֶה אֹי יוֹמִים יַעֲמֹד לֹא יִקָּם כִּי כִסְפוֹ הוּא:
- אִסּוֹן עֲנוּשׁ יַעֲזֹשׁ כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנִתֵּן בְּפִלְלִים:
וּכְיִידּוֹ וְנִנָּפְו אִשָּׁה הָרָה וַיִּצְאוּ יָלְדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה
- וְאִם־אִסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נֶפֶשׁ תָּחַת נֶפֶשׁ:
- עֵין תָּחַת עֵין שֵׁן תָּחַת שֵׁן יָד תָּחַת יָד רֶגֶל תָּחַת רֶגֶל:
- כּוֹיָה תָּחַת כּוֹיָה פֶּצַע תָּחַת פֶּצַע חַבּוּלָה תָּחַת חַבּוּרָה:

- 26 עבדו אִרְאָתָעִין אֲמָתוֹ וְשִׁחָתָהּ לְחַפְשִׁי יִשְׁלַחֲנָהּ תַּחַת עֵינָיו:
וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵין
- 27 וְאִם־שֶׁן עֲבָדוֹ אִרְשֶׁן אֲמָתוֹ יִפֹּל לְחַפְשִׁי יִשְׁלַחֲנָהּ תַּחַת שִׁנּוֹ:
- 28 וּמָת סָקוֹל יִסְקַל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בִּשְׂרׁוֹ וּבָעַל הַשּׁוֹר נָקִי:
וְכִי־יִנָּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה
- 29 יִשְׁמְרָנּוּ וְהָמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בָּעָלָיו יוּמָת:
וְאִם שׁוֹר נִנָּח הוּא מִתְמַל שְׁלֶשֶׁם וְהוּעָד בִּבְעָלָיו וְלֹא
- 30 אִם־כֶּפֶר יוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִיָּן נִפְשׁוֹ כָּכָל אֲשֶׁר־יוֹשֶׁת עָלָיו:
- 31 אוֹ־בֶן יִנָּח אוֹ־בַת יִנָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לּוֹ:
- 32 אֲמָה כֶּסֶף | שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶלִים יִתֵּן לְאֹדְלָיו וְהַשּׁוֹר יִסְקַל:
אִם־עָבָד יִנָּח הַשּׁוֹר אוֹ
- 33 בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יִכְסֶּנּוּ וְנִפְל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמֹר:
וְכִי־יִפְתָּח אִישׁ
- 34 בָּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יֵשִׁיב לְבָעָלָיו וְהָמָת יִהְיֶה־לּוֹ:
- 35 וּמִכְרָו אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוֹ אֶת־כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת־הָמָת יַחֲצִיּוּ:
וְכִי־יִנָּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ נָמָת
- 36 בָּעָלָיו שְׁלֹם יִשְׁלַם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהָמָת יִהְיֶה־לּוֹ:
אוֹ נֹדֵעַ כִּי שׁוֹר נִנָּח הוּא מִתְמַל שְׁלֶשֶׁם וְלֹא יִשְׁמְרָנּוּ
- 37 *This verse constitutes 22.1 in some editions.
מִכְרָו חֲמִשָּׁה בָּקָר יִשְׁלַם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה:
כִּי יִגְנֹב־אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שֶׁה וּטְבַחוֹ אוֹ

- אם־במחתרת ימצא הגנב והכה נמת אין לו דמים: 1 If the thief is seized while tunneling*tunneling I.e., under a wall for housebreaking. and beaten to death, there is no bloodguilt in that case.
- השמש עליו דמים לו שלם אם־אין לו ונמכר בגנבתו: 2 If the sun had already risen, there is bloodguilt in that case.—[The thief] must make restitution, and if lacking the means, shall be sold for the theft.
- אם־המצא תמצא במידו הגנבה משור עד־חמור עד־שה חיים שנים שלם: 3 But if what was stolen—whether ox or ass or sheep—is found alive and in hand, that person shall pay double.
- ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו שלם: 4 When any party who owns livestock lets it loose to graze in another's land, and so allows a field or a vineyard to be grazed bare, restitution must be made for the impairment*impairment Lit. "excellence." of that field or vineyard.
- כי יבער־איש שדה או־כרם ושלח את־בעירו או־הקמה או־השדה שלם שלם המבער את־הבערה: 5 When a fire is started and spreads to thorns, so that stacked, standing, or growing*growing Lit. "field." grain is consumed, the one who started the fire must make restitution.
- כי־יתן איש אל־רעהו כסף או־כלים לשמר ונגב מבית האיש אם־ימצא הגנב שלם שנים: 6 When any party gives money or goods to another for safekeeping, and they are stolen from that other party's house: if caught, the thief shall pay double;
- אם־לא ימצא הגנב ונקרב בעלה־בית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו: 7 if the thief is not caught, the owner of the house shall depose before God*before God See note at 21.6. and deny laying hands on the other's property.
- דבר־שניהם אשר ירשיען אלהים שלם שנים לרעהו: 8 (In all charges of misappropriation—pertaining to an ox, an ass, a sheep, a garment, or any other loss, whereof one party alleges, "This is it"—the case of both parties shall come before God: the one whom God declares guilty shall pay double to the other.)
- אם־לא ימצא הגנב ונקרב בעלה־בית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו ונקרב בעלה־בית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו: 9 When any party gives to another an ass, an ox, a sheep or any other animal to guard, and it dies or is injured or is carried off, with no witness about,
- אם־לא ימצא הגנב ונקרב בעלה־בית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו ונקרב בעלה־בית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו: 10 an oath before הוהי shall decide between the two of them that the one has not laid hands on the property of the other; the owner must acquiesce, and no restitution shall be made.
- ואם־נגב יגנב מעמו שלם לבעליו: 11 But if [the animal] was stolen from the guardian, restitution shall be made to its owner.
- אם־טרף יטרף יבא־הו עד הטרפה לא שלם: 12 If it was torn by beasts, the guardian shall bring it as evidence—not needing to replace what has been torn by beasts.

- 13 When any party borrows [an animal] from another and it dies or is injured, its owner not being with it, restitution must be made.
- 14 If its owner was with it, no restitution need be made; but if it was hired, that payment is due.
- 15 If a man seduces a virgin for whom the bride-price has not been paid,*the bride-price has not been paid So that she is unmarried; cf. Deut. 20.7; 22.23ff. and lies with her, he must make her his wife by payment of a bride-price.
- 16 If her father refuses to give her to him, he must still weigh out silver in accordance with the bride-price for virgins.
- 17 You shall not tolerate*tolerate Lit. "let live." a sorceress.
- 18 Whoever lies with a beast shall be put to death.
- 19 Whoever sacrifices to a god other than יהוה alone shall be proscribed.*proscribed See Lev. 27.29.
- 20 You shall not wrong or oppress a stranger, for you were strangers in the land of Egypt.
- 21 You [communal leaders]*[communal leaders] In ancient Israel (and the Near East), the responsibility for assisting and protecting widows and the fatherless was understood to rest upon local householders, elders, priests, and the king. See, e.g., Zech. 7.10; Ezek. 22.6–7; Isa. 1.23; Jer. 22.3. shall not ill-treat any widow or orphan.
- 22 If you do mistreat them, I will heed their outcry as soon as they cry out to Me,
- 23 and My anger shall blaze forth and I will put you to the sword, and your own wives shall become widows and your children orphans.
- 24 If you lend money to My people, to the poor among you, do not act toward them as a creditor; exact no interest from them.
- 25 If you take your neighbor's garment in pledge, you must return it before the sun sets;
- 26 it is the only available clothing—it is what covers the skin. In what else shall [your neighbor] sleep? Therefore, if that person cries out to Me, I will pay heed, for I am compassionate.
- 27 You shall not revile God, nor put a curse upon a chieftain among your people.
- אִישׁ מִמֶּנּוּ יִשְׁכַּב וְנִשְׁכַּב אֶת־אִי־עַמּוֹ שְׁלָם וְכִי־יִשָּׂא
אֶת־בְּעֻלְיוֹ עִמּוֹ לֹא יִשְׁלָם אֶת־שֹׂכֶר הוּא בֹא בְשֹׁכְרוֹ:
בְּתוּלָה אִשָּׁר לֹא־אֲרֻשָּׁה וְשָׁכַב עִמָּה מִדֶּר יִמְהַרְגָּהּ לוֹ לֹא־שָׂה:
וְכִי־יִפְתָּהּ אִישׁ
יִמָּאן אָבִיהָ לְתַתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כַּמֶּהֱרַר הַבְּתוּלָה:
אֶת־מָאֵן
מִכְשֻׁפָּה לֹא תַחֲיָה:
כֹּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת:
זֶבַח לֵאלֹהִים יִחָרֵם בְּלִתִּי לַיהוָה לְבָדוֹ:
וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
כֹּל־אֱלֻמְנָה וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנוּן:
תַּעֲנֶה אֹתוֹ כִּי אֶם־צָעַק יִצְעַק אֵלַי שְׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתוֹ:
אֶם־עֲנֶה
וְהִרְגָּתִי אֶתְכֶם בְּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אֱלֻמּוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמִים:
וְחִרָה אִפִּי
אֶת־הָעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׁה לֹא־תִשְׁמֹן עָלָיו נֶשֶׁךְ:
אֶם־כֶּסֶף | תִּלְוֶה אֶת־עַמִּי
אֶם־חֶבֶל תִּחְבֹּל שְׁלֵמַת רֶגֶךְ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ:
בִּמְהָ יִשְׁלָב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חֲנוּן אָנִי:
כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבָדָה הוּא שֹׁמְלָתוֹ לְעָרֹ
אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל וְנִשְׂא בְעַמָּךְ לֹא תֹאָר:

- 28 מלאותך ודמעך לא תאחר בכור בנך תתנול: You shall not put off the skimming of the first yield of your vats.*put off the skimming of the first yield of your vats Meaning of Heb. uncertain. You shall give Me the male first-born among your children.
- 29 לצאנך שבקעת ימים יהיה עם-אמל ביום השמיני תתנול: קניתעשה לשרך You shall do the same with your cattle and your flocks: seven days the male first-born*the male first-born Lit. “it.” shall remain with its mother; on the eighth day you shall give it to Me.
- 30 לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ואנשי-קדש תהיון You shall be holy people to Me: you must not eat flesh torn by beasts in the field; you shall cast it to the dogs.

23

- 1 לא תשא שמע שוא אלי-תשט ידך עם-רשע להית עד חמס: You must not carry false rumors; you shall not join hands with the guilty to act as a malicious witness:
- 2 אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנטת אחרי רבים להטות: לא-תהיה Others “multitude.” to do wrong—you shall not give perverse testimony in a dispute so as to pervert it in favor of the mighty—
- 3 ואל לא תהדר בריבו: nor shall you show deference to a poor person in a dispute.
- 4 כי תפגע שור איבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו: When you encounter your enemy’s ox or ass wandering, you must take it back.
- 5 שניאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: כי-תראה חמור raising*raising For this use of the verb ‘zb, cf. Neh. 3.8, 34. For the whole verse, see Deut. 22.4. it, you must nevertheless help raise it.
- 6 לא תטה משפט אבינך בריבו: You shall not subvert the rights of your needy in their disputes.
- 7 מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-אצדיק רשע: Keep far from a false charge; do not bring death on those who are innocent and in the right, for I will not acquit the wrongdoer.
- 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: Do not take bribes, for bribes blind the clear-sighted and upset the pleas of those who are in the right.
- 9 ואתם ידעתם את-נפש הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים: וגר לא תלחץ You shall not oppress a stranger, for you know the feelings of the stranger, having yourselves been strangers in the land of Egypt.
- 10 ושש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה: Six years you shall sow your land and gather in its yield;

- 11 but in the seventh you shall let it rest and lie fallow. Let the needy among your people eat of it, and what they leave let the wild beasts eat. You shall do the same with your vineyards and your olive groves.
- 12 Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your home-born slave and the stranger may be refreshed.
- 13 Be on guard concerning all that I have told you. Make no mention of the names of other gods; they shall not be heard on your lips.
- 14 Three times a year you shall hold a festival for Me:
- 15 You shall observe the Feast of Unleavened Bread—eating unleavened bread for seven days as I have commanded you—at the set time in the month*in the month See note at 13.4. of Abib, for in it you went forth from Egypt; and none shall appear before Me empty-handed;
- 16 and the Feast of the Harvest, of the first fruits of your work, of what you sow in the field; and the Feast of Ingathering at the end of the year, when you gather in the results of your work from the field.
- 17 Three times a year all your males shall appear before the Sovereign, יהוה.
- 18 You shall not offer the blood of My sacrifice with anything leavened; and the fat of My festal offering shall not be left lying until morning.
- 19 The choice first fruits of your soil you shall bring to the house of your God יהוה. You shall not boil a kid in its mother's milk.
- 20 I am sending a messenger before you to guard you on the way and to bring you to the place that I have made ready.
- 21 Pay heed to him and obey him. Do not defy him, for he will not pardon your offenses, since My Name is in him;
- 22 but if you obey him and do all that I say, I will be an enemy to your enemies and a foe to your foes.
- 23 When My messenger goes before you and brings you to the Amorites, the Hittites, the Perizzites, the Canaanites, the Hivites, and the Jebusites, and I annihilate them,
- אֲבִינִי עִמָּךְ וַיְתַלֵּם תֹּאכַל חֵיט הַשְּׂדֵה כִּי־תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ:
וְהַשְּׂבִילֹת תִּשְׁמְטֶנָּה וַיִּטְשׁוּהָ וְאָכְלוּ
- תִּשְׁבֹּת לַמַּעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וַיִּנָּפֶשׂ בְּיָאֲמָתְךָ וְהַגֵּר:
שִׁשִּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
- תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ:
וּבְכָל אֲשֶׁר־אֲמַרְתִּי אֵלֶיכֶם
- שְׁלֹשׁ רַגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה:
- לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בּו יֵצְאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם:
אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתִךָ
- בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשִּׁלָּה בְּאֶסְפָּךְ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:
וְחַג הַקְצִיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע
- שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זָכוּרְךָ אֶל־פָּנַי הָאֵדֶן | יְהוָה:
- לֹא־תִזְבַּח עַל־חֲמֶצָה דֶּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בֹּקֶר:
- אֲדַמְתִּךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדִי בְחֵלֶב אִמּוֹ:
רֵאשִׁית בְּכוֹרֶי
- מֵלֶאךְ לִפְנֶיךָ לִשְׁמֹר בְּדֶרֶךְ וּלְהַבְיֵאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:
הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלָח
- וּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ אֲלִיתֶמֶר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשַׁעְכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ:
הַשֹּׁמֵר מִפְּנָיו
- וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִי־בִתִּי אֶת־אִיְלֶיךָ וְצִרְתִּי אֶת־צִרְרֶיךָ:
כִּי אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי
- אֶל־הָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּיו:
כִּי־יִלְךְ מֵלֶאכֶּי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֶךָ

- 24 תַּעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי הָרַס תְּהַרְסֵם וְשֹׁבֵר תִּשְׁבֹּר מִצְבֹּתֵיהֶם:
לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא
- 25 וּבִרְךְ אֶת־לַחֲמֶךָ וְאֶת־מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי מִחֶלֶךְ מִקֶּרְבְּךָ:
וְעִבְדֹתָם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם
- 26 לֹא תִהְיֶה מִשְׁכָּלָה וְעִקְרָה בְּאַרְצְךָ אֶת־מִסְפָּר יָמֶיךָ אִמְלֵא:
- 27 אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם וְנִתַּחֲזִי אֶת־כָּל־אִיְבֹיךָ אֵלֶיךָ עֶרְףִּי:
אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהִמַּחֲתִי
- 28 לְפָנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחַוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ:
וְשַׁלַּחֲתִי אֶת־הַצֹּרְעָה
- 29 בְּשָׁנָה אַחַת פְּרִי־תִהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמֵמָה וְרִבָּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:
לֹא אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ
- 30 מְעֻט מְעֻט אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְּלֶה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ:
- 31 עֲדִי־הִנֵּהָר כִּי | אֶתֶּן בְּיָדְכֶם אֶת יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ וְגִרְשִׁיתֶמוּ מִפָּנֶיךָ:
וְשִׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר
- 32 לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית:
- 33 אֲתָךְ לִי כִי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ:
לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פְּרִי־חַטֵּי־אָדָם

24

- 1 Then [God] said to Moses, "Come up to הוֹדִי, with Aaron, Nadab and Abihu, and seventy elders of Israel, and bow low from afar.
- 2 Moses alone shall come near הוֹדִי; but the others shall not come near, nor shall the people come up with him."
- 3 Moses went and repeated to the people all the commands of הוֹדִי and all the rules; and all the people answered with one voice, saying, "All the things that הוֹדִי has commanded we will do!"

- 4 תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: ויכתב משה את כל־דברי יהוה וישכם בלוקר ויבן מזבח
- 5 בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: וישלח את־נערי
- 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על־המזבח:
- 7 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח ספר הבליח
- 8 הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל־הדברים האלה: ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר
- 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהו ושבעים מזקני ישראל:
- 10 ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ויראו את אלהי ישראל
- 11 ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו: ואֶל־אֲצִילֵי בְנֵי
- 12 לך את־לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להוראתם: ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיִהְיֶה־שָׁם וְאֶתְנָה
- 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים:
- 14 אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי־בעל דברים יגש אליהם: ואֶל־הַזְקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָּה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב
- 15 ויעל משה אל־ההר ויקם הענן את־ההר:
- 16 הענן ששע ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך הענן: וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו
- 4 Moses then wrote down all the commands of יהוה. Early in the morning, he set up an altar at the foot of the mountain, with twelve pillars for the twelve tribes of Israel.
- 5 He designated some assistants*some assistants Heb. na‘arim (in construct); NJPS “some young men.” See the Dictionary under na‘ar. among the Israelites, and they offered burnt offerings and sacrificed bulls as offerings of well-being to יהוה.
- 6 Moses took one part of the blood and put it in basins, and the other part of the blood he dashed against the altar.
- 7 Then he took the record of the covenant and read it aloud to the people. And they said, “All that יהוה has spoken we will faithfully do!”*we will faithfully do Lit. “we will do and obey.”
- 8 Moses took the blood and dashed it on the people and said, “This is the blood of the covenant that יהוה now makes with you concerning all these commands.”
- 9 Then Moses and Aaron, Nadab and Abihu, and seventy elders of Israel ascended;
- 10 and they saw the God of Israel—under whose feet was the likeness of a pavement of sapphire, like the very sky for purity.
- 11 Yet [God] did not raise a hand against the leaders*leaders Meaning of Heb. ‘ailim uncertain. of the Israelites; they beheld God, and they ate and drank.
- 12 said to Moses, “Come up to Me on the mountain and wait there, and I will give you the stone tablets with the teachings and commandments which I have inscribed to instruct them.”
- 13 So Moses and his attendant Joshua arose, and Moses ascended the mountain of God.
- 14 To the elders he had said, “Wait here for us until we return to you. You have Aaron and Hur with you; let anyone who has a legal matter approach them.”
- 15 When Moses had ascended the mountain, the cloud covered the mountain.
- 16 The Presence of יהוה abode on Mount Sinai, and the cloud hid it for six days. On the seventh day [God] called to Moses from the midst of the cloud.

- 17 וּמֵרָאִה כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרָאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
Now the Presence of הוהי appeared in the sight of the Israelites as a consuming fire on the top of the mountain.
- 18 וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מִשְׁחָה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:
וַיָּבֹא מִשְׁחָה בְּתוֹךְ הָעֶנָן
Moses went inside the cloud and ascended the mountain; and Moses remained on the mountain forty days and forty nights.